

„Je to moje partnerka a v tuhle chvíli je to žena mého života.“

„Láska je taková nemoc. Není to nic pěkného.“

„Přestaňte mluvit o lásce, nevyslovujte to slovo, je to k nesnesení.“

JOËL POMMERAT

ZNOVUSJEDNOCENÍ KOREJÍ

Překlad | **Michal Zahálka**

Režie | **Jiří Š. Hájek**

Dramaturgie | **Marie Nováková**

Scéna a kostýmy | **Jozef Hugo Čačko**

Hudba | **Ivo Sedláček**

Hrají

Magdaléna Hnilíčková | Soňa Křepelová |

Tereza Švecová | Radmila Urbanová |

Vladimíra Vítová | Pavel Marek | Daniel Mišák |

Petr Németh | Pavel Richta a Pavel Kubín

PREMIÉRY
11. a 12. ZÁŘÍ 2020
ve studiu d

JOËL POMMERAT (*1963)

Současný francouzský autor, režisér a principál divadelní společnosti Compagnie Louis Brouillard. Je několikanásobným držitelem prestižní Ceny Molière. Roku 2016 získal významnou evropskou Cenu nové divadelní reality.

Divadlem se začal zabývat na gymnáziu jako amatérský herec. Pozice herce jakožto bytosti zcela závislé na jiných se mu postupně úplně znechutila.

Uchýlil se k psaní a roku 1990 založil divadlo Compagnie Louis Brouillard, společnost pojmenovanou podle imaginární osobnosti. Slovo brouillard znamená česky mlha a název divadla je tak výsměchem francouzskému zvyku vše dopodrobna vysvětlovat.

Podařilo se mu stvořit a udržet při životě vlastní produkční model autorského divadla. Jeho snem bylo mít na práci dostatek času. To znamená dobře zaplatit všechny složky divadla od autora přes herce až po technické složky a nazkoušet v klidu a soustředěně jednu inscenaci ročně.

Pommeratovy texty vznikají autorsky ve spolupráci s hereckým ansámblem. Při zkoušení se fixují improvizace herců, kteří mají na začátku k dispozici jen název, hotovou scénografií a před sebou půl roku zkoušení. Po hercích nepožaduje jevištní výkon, ale existenci, zachycení okamžiku a osobní autorský vklad.

Text není předlohou inscenace, ale stopou, kterou za sebou inscenace zanechává. Při zkoušení hledá Pommerat s herci nejúspornější vyjádření. *Znovusjednocení Korejí* je hra složená z fragmentů, z minimalistických dialogů, zamířených obrysů postav a nedořečených příběhů, které nabízejí širokou škálu interpretací.

Jednotlivé zlomky textu se dotýkají z různých úhlů tématu lásky. Celkové vyznění je poněkud pesimistické, protože láska jako vysněné dokonalé spojení dvou bytostí je ubíjena sebeláskou, sebeklamem a potřebou vlastnit a je zaměňována za vášeň, závislost a povinnost.

Vůbec poprvé byl Joël Pommerat uveden na česká jeviště právě v Západočeském divadle v Chebu, kde měla roku 2013 premiéru jeho hra *Prolomit ledy* v překladu Zdeňka Bartoše a v režii Anny Petřelkové.

Znovusjednocení Korejí mělo českou premiéru roku 2018 v Městských divadlech pražských v režii Eduarda Kudláče.

Publius Ovidius Naso: UMĚNÍ MILOVAT

(překlad: Ivan Bureš)

Síla zvyku

Těká-li počatá láska, ať síly nabude zvykem;

budeš-li dobře ji žít, časem se upevní již.

Býka, jehož se bojíš, jsi hladíval, dokud byl mládě,

slabounkým proutkem byl strom, pod kterým hoviš si teď.

Řeka je zpočátku malá, však tekouc nabývá síly,

kudy pak vede svůj tok, přijímá přemnoho vod.

Dbej, ať si na tebe zvykne - nic není silnější nad zvyk;

když se ji snažíš získat, věci i protivně strp!

Tebe ať stále vidí, ať stále ti popřává sluchu,

za noci tak jako ve dne, stále ať vnímá tvou tvář!

Láska je lék

Proto ten mocný lék dej ženě, která se hněvá!

Ten jen v bolesti kruté tišící účinek má,

ten jen překoná též i lektvary lékařů moudrých;

zhřešíš-li, jen tím lékem na milost přijat být máš.

Erich Fromm: UMĚNÍ MILOVAT

(překlad: Jan Vinař)

Když dva lidé, kteří si byli cizí, jak jsme si všichni, náhle nechají padnout stěnu, která je oddělovala,

a mají pocit blízkosti, cítí se jako jedna bytost, je pro ně tento okamžik splynutí jedním z nejvíce obšťastňujících, nejvíce vzrušujících životních zážitků. Avšak tento typ lásky je svou vlastní podstatou pomíjivý. Obě osoby se dobře seznámí, jejich intimita stále více ztrácí svou zázračnost, až konečně jejich rozpory, jejich zklamání a nuda, kterou navzájem pociťují,

zabijí vše, co z počátečního vzrušení zbylo. Na začátku však to všechno nevědí: považují intenzitu zamilování za důkaz intenzity své lásky, ačkoli to třeba jen dokazuje, jak opuštěni byli předtím. Tento

názor, že nic není snadnější než milovat, v úvahách o lásce stále převládá, přes všechny zdrcující důkazy o opaku. Je sotva nějaká činnost, nějaké podnikání, které je ve svých počátcích spojeno s tak ohromnými nadějemi a očekáváním, a které přece tak pravidelně ztroskotává, jako je láska.

VELKÁ LÁSKA

Když člověk nedosáhl úrovně, kdy má pocit identity, založený na tvůrčím rozvinutí svých schopností, snadno tíhne k „zbožnění“ milované osoby. Je odcizen od svých vlastních sil a promítá je do milované osoby, které se klaní jako nejvyššímu dobru, jako nositeli vši lásky, všeho světla a blaženosti. Přitom se sám zbavuje všeho pocitu síly, ztrácí se v milované osobě, místo aby se v ní našel.

Protože obvykle nikdo nemůže dlouho plnit očekávání svého zbožnovatele, zklamání je nevyhnutelné a pro jeho vyléčení se hledá nová modla, někdy v nekonečném kruhu. Zbožňující

láska se často líčí jako pravá, velká láska; ale ve skutečnosti nedokazuje, jak se soudí, intenzitu a hloubku lásky, nýbrž jen hlad a zoufalství zbožnovatele.

SENTIMENTÁLNÍ LÁSKA

Její podstata je v tom, že se láska prožívá jen ve fantazii, a ne ve skutečném, přítomném vztahu ke skutečnému člověku. Nejrozšířenější forma tohoto typu lásky je zprostředkované milostné uspokojení, které prožívají konzumenti filmů, milostných příběhů v magazínech a milostných písniček. Všechny nesplněné touhy po lásce, spojení a blízkosti nacházejí své ukojení ve spotřebě těchto výrobků. Pokud je láska jen snem, mohou jí být účastni; jakmile však dojde na skutečnost vztahu mezi dvěma lidmi — strnou. Druhá stránka sentimentální lásky je vtom, že se láska zbavuje konkrétního umístění v čase. Některý pár se třeba hluboko dojíímá vzpomínkou na svou lásku v minulosti

— i když třeba v té době žádnou lásku neprožívali — nebo fantastickými úvahami o budoucnosti své lásky. Kolik zasnoubených či novomanželských párů spřádá sny o blaženosti své lásky v budoucnosti, zatímco ve skutečnosti se už začínají navzájem nudit?

NEUROTICKÁ LÁSKA

Projevu se tím, že se člověk zabývá nedostatkem a slabínami „milovaného“ člověka, a svým vlastním problémem se vyhýbá. Lidé dovevou s jemným smyslem odhalit i menší chybičky druhého, a přitom si blaženě nevíímají svých vlastních — mají stále dost práce, aby vychovávali či opravovali druhého člověka. Jestliže to dělají — jak se často stává — dva lidé, jejich milostný vztah se proměňuje ve vztah vzájemné projekce. Jsem-li panovačným, nerozhodným nebo lakomým, obviňuji z těchto nedostatků svého partnera a podle povahy svého charakteru ho chci bud vyléčit, anebo potrestat. Partner dělá totéž — a tak se nám oběma daří nevíímát si vlastních problémů, a tím i nedělat nic, co by pomohlo k jejich řešení.

Inspece | **Ondřej Puchel**
Nápvověda | **Květa Pospíšilová**
Světla | **Roman Deršák**
Zvuk | **Radek Šnajdr a Ondřej Puchel**
Garde | **Alena Vávrová**
Vlášeny | **Jana Chroustová**
Rekvizity | **Jakub Cupák**
Technika | **Ivan Doležel, Patrik Knill, Karel Nový,**
Tomáš Mutinský, Jiří Navrátil a Filip Mleziva

Autorská práva v České republice zastupuje DILIA, z. s., Krátkého 143/1, 190 03 Praha 9 – Vysočany.

Zřizovatelem Západočeského divadla je město Cheb.

Inszenace vznikají za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Karlovarského kraje.

Ředitel ZDCH | **Jan Svoboda**

Umělecký šéf ZDCH | **Zdeněk Bartoš**

Program připravila | **Marie Nováková**

Grafická úprava | **Jan Krčál**

Foto | **Michal Mráka**

Informace a prodej vstupenek v ZDCH

v obchodním oddělení divadla, tel.: **354 432 522,**

nebo na **obchodni@divadlobch.cz**

Rezervace on-line na **www.divadlobch.cz**

Cena programu 20 Kč

